

2010. február 10., szerda

Emberkereskedelem

P7_TA(2010)0018

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása az emberkereskedelem megakadályozásáról

(2010/C 341 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, különösen annak 1., 3., 4., 5. és 6. cikkére,
- tekintettel az 1948-as Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, különösen annak 4. és 5. cikkére, amelyek megerősítik, hogy a rabszolga-kereskedés minden formája tilos,
- tekintettel az ENSZ 1949-es, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményére,
- tekintettel az ENSZ 1989-es gyermekjogi egyezményére, különösen annak 1., 7., 32., 34. és 35. cikkére, valamint a 2000-ben elfogadott, a gyermekjogi egyezményhez kapcsolódó fakultatív jegyzőkönyvre a gyermekek eladása, a gyermekprostitúció és a gyermekpornográfia tárgyában, különösen annak 3. cikkére,
- tekintettel az ENSZ 1979-ben kihirdetett, a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményére (CEDAW), különösen annak 5. és 6. cikkére,
- tekintettel a 2000-ben kihirdetett, az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló palermói jegyzőkönyvre,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 29. számú, a kényszermunkáról és a kötelező munkavégzésről szóló egyezményére (1930), valamint az ILO általános konferenciájának 87. ülésén elfogadott 182. számú egyezményére a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és felszámolására irányuló azonnali lépésekről (1999),
- tekintettel az 1995 szeptemberében Pekingben megrendezett 4. Női Világkonferenciára, a Pekingben elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, valamint az ezt követően az ENSZ Peking+5 és Peking+10 rendkívüli ülészakán elfogadott, a 2000. június 9-én elfogadott pekingi nyilatkozat és a 2005. március 11-én elfogadott cselekvési platform megvalósítását segítő további intézkedésekről és kezdeményezésekről szóló dokumentumokra,
- tekintettel az emberi jogokról és a biomedicináról szóló 1997-es európai egyezményre és az emberi eredetű szervek és szövetek átültetéséről szóló 2002. évi kiegészítő jegyzőkönyv 22. cikkére,
- tekintettel az UNICEF az emberkereskedelem gyermekáldozatai jogainak védelméről szóló iránymutató-saira (2006) és az európai emberkereskedelem gyermekáldozatai jogainak védelmével kapcsolatos referencia-útmutatóra (2006),
- tekintettel az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló 2005. évi egyezményére,
- tekintettel az Európa Tanács szervezett bűnözésről szóló 2005-ös helyzetjelentésére,
- tekintettel az Európa Tanács 1611 (2003) számú ajánlására az emberi szervekkel folytatott kereskedelemről Európában,

2010. február 10., szerda

- tekintettel az emberkereskedelem megakadályozásáról és az ellene való küzdelemről szóló, 2002. szeptember 20-án elfogadott brüsszeli nyilatkozatra,
- tekintettel az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i 2002/629/IB tanácsi kerethatározatra,
- tekintettel a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekben érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i tanácsi kerethatározat 10. cikke alapján a Tanács és az Európai Parlament részére benyújtott bizottsági jelentésre (COM(2006)0187),
- tekintettel a Bizottság „Az emberkereskedelem elleni küzdelem – integrált megközelítés és cselekvési tervjavaslat” című, 2005. október 18-i közleményére (COM(2005)0514),
- tekintettel a Bizottság „Az emberkereskedelem elleni küzdelemmel és annak megelőzésével kapcsolatos legjobb gyakorlatokra, normákra és eljárásokra vonatkozó európai uniós terv végrehajtásának értékelése és nyomon követése” című munkadokumentumára (COM(2008)0657 végleges),
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló, a 2002/629/IB kerethatározatot hatályon kívül helyező tanácsi kerethatározatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2009)0136 végleges),
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó, 2006-2010-es ütemtervre (COM(2006)0092), különösen a nemi alapú erőszak és az emberkereskedelem leküzdésére irányuló kiemelt fellépésre,
- tekintettel a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló, a polgárokat szolgáló térségről szóló Stockholmi Programra,
- tekintettel az emberkereskedelemről szóló 2009. októberi brüsszeli nyilatkozatra,
- tekintettel az Europol emberkereskedelemről szóló 2009. évi jelentéseire,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének az Európai Unió területén folyó gyermekkereskedelemről szóló 2009. júliusi jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC) emberkereskedelemmel kapcsolatos, 2009. februári átfogó jelentésére,
- tekintettel az ENSZ különadójának az emberkereskedelem áldozataival – különösen ami a nőket és a gyermekeket illeti – kapcsolatos emberi jogi aspektusokról szóló, 2009. február 6-i jelentésére, és annak ajánlásaira,
- tekintettel az Egyesült Államok külügyminisztériumának 2009. júniusi, emberkereskedelemről szóló jelentésére,
- tekintettel az ezzel kapcsolatos állásfoglalásaira ⁽²⁾,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzésére és az áldozatok védelmére vonatkozó, a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdésekre (O-0148/2009 – B7-0341/2009, O-0149/2009 – B7-0342/2009),
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL L 261., 2004.8.6., 19. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. január 17-i állásfoglalása a szexuális kizsákmányolás által veszélyeztetett nők és gyermekek kereskedelmének megakadályozását szolgáló stratégiákról; Az Európai Parlament ajánlása a Tanácshoz az emberkereskedelem elleni küzdelemről – integrált megközelítés és cselekvési tervre irányuló javaslatok (2006/2078(INI)).

2010. február 10., szerda

- A. mivel az emberkereskedelem a rabszolgaság modern formája, súlyos bűncselekmény és az alapvető emberi jogok súlyos megsértése, továbbá mivel az embereket fenyegetésekkel, erőszakkal és megfélemlítéssel függőségi viszonyban tartja,
- B. mivel az emberkereskedelem a szervezett bűnözés számára rendkívül jövedelmező, potenciálisan nagy haszonnal és csekély kockázatvállalással járó gazdasági tevékenység,
- C. mivel az emberkereskedelem számos formát ölt, például a szexuális kizsákmányolás, a kényszermunka, az illegális szervkereskedelem, a koldulás, az illegális örökbefogadás és a házi kényszerszolgaság vonatkozásában,
- D. mivel az Europol 2009-es értékelése szerint a nők szexuális kizsákmányolását célzó emberkereskedelem nem csökkent, a munkára való kényszerítést célzó emberkereskedelem pedig növekvőben van,
- E. mivel az UNODC emberkereskedelemről szóló átfogó jelentéséből kiderül, hogy az emberkereskedelem leggyakrabban azonosított formája a szexuális kizsákmányolás, a második helyen pedig a kényszermunka áll, továbbá azt is megjegyzi, hogy az emberkereskedelem azonosított áldozatainak 79 %-a nő és lány,
- F. mivel a levelezés útján eljegyzett nők rabszolgatartók hálójába eshetnek, és szexuális kizsákmányolás, kényszermunka, házi kényszerszolgaság, illetve az emberkereskedelem egyéb formáinak áldozataivá válhatnak,
- G. mivel a gyermekek különösen veszélyeztetettek és nagyobb a kockázata, hogy az emberkereskedelemnek áldozatul esnek,
- H. mivel a pénzügyi és gazdasági válság az emberkereskedelem mértékének növekedését idézheti elő, amely kihasználja, hogy a potenciális áldozatoknak a szegénység elkerülése érdekében tisztes megélhetést nyújtó munkára van szükségük,
- I. mivel ez a probléma riasztó mértéket öltött:
- az Europol 2009-es, az Európai Unióban folytatott emberkereskedelemről szóló jelentése rámutat, hogy az emberkereskedelem évente sok millió eurós/dolláros hasznot hajtó üzletág;
 - a rendelkezésre álló adatok alapján okkal vélelmezhető, hogy az Unióba irányuló vagy azon belüli emberkereskedelem évente több százezer áldozatot érint;
 - 2008-ban az Eurojust 83, emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyet vizsgált, ami a 2007-es adatokhoz képest (71 ügy) 10 %-os növekedést jelent,
- J. mivel az emberkereskedelemre vonatkozó uniós jogi keret jelenleg főleg az alábbiakon alapul:
- az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i 2002/629/IB tanácsi kerethatározat, mely a nemzeti törvények közti harmonizáció minimális szintjének biztosítását célozza;
 - a 2004/81/EK irányelve (2004. április 29.) a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményektől érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről,
- K. mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy a jogi keretnek sem hatékonysága, sem végrehajtása nem megfelelő, és ezért az Európai Uniónak erőteljesebben kell fellépnie,

2010. február 10., szerda

- L. mivel 2009 márciusában a Bizottság a jelenlegi kerethatározat szigorúbb szankciókkal, az áldozatok jobb védelmével és aktív megelőző intézkedésekkel történő megerősítésének céljával benyújtott egy az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló, a 2002/629/IB kerethatározatot (COM(2009)0136 végleges) hatályon kívül helyező kerethatározatra irányuló javaslatot,
- M. mivel a svéd elnökség erőfeszítéseinek ellenére a szöveget nem fogadták el, és mivel valószínű, hogy a közeljövőben a Lisszaboni Szerződés jogi keretében egy új jogi eszközre irányuló javaslat beterjesztésére kerül sor,
- N. mivel a Lisszaboni Szerződés a büntetőügyekben – beleértve az emberkereskedelmet is – megvalósuló igazságügyi és rendőrségi együttműködés terén megerősíti az Európai Unió fellépéseit, és a Parlament, társjogalkotóként, e téren teljes szerephez jut,
- O. mivel az emberkereskedelem elleni fellépés nem korlátozódhat csupán jogalkotói eszközök igénybevételére, hanem annak nem jogalkotói intézkedéseket is tartalmaznia kell, ilyen különösen az elfogadott intézkedések végrehajtásának értékelése, az információgyűjtés és -megosztás, az együttműködés és partnerségépítés, valamint a legjobb gyakorlatok cseréje,
- P. mivel kulcsfontosságú az e téren tevékenykedő civil társadalom a kezdetektől és minden szakaszba való bevonása: kezdve az áldozatok azonosításával, illetve az áldozatoknak való segélynyújtással, egészen a jogalkotási folyamatban való részvételig,
- Q. mivel jelenleg nincsenek pontos adataink ezzel a jelenséggel kapcsolatban, és úgy tűnik, hogy a rendelkezésre álló adatok nem tükrözik a helyzet valódi mértékét, mivel ez olyan bűnelkövetési forma, amely a feketegazdaságban jelenik meg, és gyakran nem, vagy tévesen azonosítják; mivel további kutatásra van szükség ahhoz, hogy az alábbi kérdésekre választ találjunk: hogyan zajlik az emberkereskedelem, kik az elkövetők, hogyan határozza meg a kereslet az áldozatok által nyújtott szolgáltatások kínálatát, kiből lesz áldozat és miért, milyen módon lehet a keresletet visszaszorítani?; és mivel a tagállamok és a harmadik országok közti együttműködés és információcsere fokozására van szükség,
- R. mivel a jövőbeli fellépésnek a megelőzést, a megtorlást, illetve az áldozatok védelmét, támogatását és segítségét együttesen alkalmazó, integrált megközelítéssel kell indulnia, melynek magában kell foglalnia az érdekelt felek közti fokozott együttműködést is,
- S. mivel, ha az emberkereskedelem áldozatai által nyújtott termékekre és szolgáltatásokra irányuló potenciális kereslet sikerül visszaszorítani, akkor az emberkereskedelem által termelt haszon is csökken, és az áldozatot által nyújtott szolgáltatások és áruk kínálata is csökkenni fog,
- T. mivel a potenciális áldozatok társadalmi integrációjának közvetett megelőző hatása van: segít magakadályozni, hogy ismét áldozatokká váljanak vagy akár maguk is emberkereskedőkké váljanak,
- U. mivel az alapvető emberi jogok védelme és az emberkereskedelem leküzdésére irányuló hatékony fellépés érdekében kulcsfontosságú az EU, az Európa Tanács, az ENSZ és a harmadik országok, különösen az emberkereskedelem áldozatainak származási országai és az Egyesült Államok – mely közismerten célország – közti együttműködés és partnerség,
- V. mivel az emberkereskedelemmel kapcsolatos politikák és intézkedések létrehozásában és ezt követő végrehajtásában figyelmet kell fordítani arra, hogy az eredményben semmilyen diszkrimináció – sem nemzetiségre, sem fajra, bőrszínre, nemre, vallásra, politikai vagy egyéb nézetekre való tekintettel – ne legyen,

Általános megállapítások

1. Felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy

— az emberkereskedelem elleni fellépést egy olyan holisztikus megközelítés alapján fejlessze ki, amely az emberi jogokat helyezi a középpontba és az emberkereskedelem elleni küzdelemre, a megelőzésre és az áldozatok védelmére összpontosít;

2010. február 10., szerda

- fogadjon el áldozatközpontú megközelítést, ami azt jelenti, hogy azonosítani kell, meg kell célozni és védeni a potenciális áldozatok összes kategóriáját, különös figyelemmel a gyermekekre és más kockázati csoportokra;
 - a jog érvényesüléséért és az alapvető jogokért felelős biztos felügyelete mellett hozzanak létre egy uniós emberkereskedelem-ellenes koordinátori posztot az EU fellépése és a politikák összehangolására e területen – beleértve a nemzeti előadók hálózatának tevékenységét is –, és a koordinátor jelentsen mind az Európai Parlamentnek, mind a Belső Biztonsági Operatív Együttműködéssel Foglalkozó Állandó Bizottságnak (COSI);
 - biztosítsa, hogy gazdasági és pénzügyi válság idején az emberkereskedelem elleni küzdelem továbbra is elsőrendű helyet foglal el napirendjünkben, például helyreállítási terv készítésekor;
 - biztosítsa, hogy az emberkereskedelemmel kapcsolatos politikák lefedik a szociális ügyekhez és a társadalmi befogadáshoz kapcsolódó szempontokat és ragaszkodjon a megfelelő programokhoz és az áldozatok társadalmi rehabilitációja biztosításának hatékony módszereihez, beleértve a munkaerőpiachoz és a társadalombiztosítási rendszerhez kapcsolódó intézkedéseket is;
 - szenteljen megfelelő figyelmet az emberkereskedelem külkapcsolati dimenziójának, valamint a bevándorlási, a menekültügyi és az újrabeilleszkedési politika dimenziójának;
 - futtasson tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokat a származási, tranzit- és célországok oktatási és iskolarendszerén keresztül;
 - az emberkereskedelemmel kapcsolatos fellépései során mindenekelőtt tartsa szem előtt a gyermekek érdekét, a gyermek jogairól szóló 1989-es ENSZ-egyezménnyel összhangban;
 - az emberkereskedelem elleni összes politikát, stratégiát és intézkedést a nemek közötti egyenlőség szempontjából közelítse meg;
 - erősítse meg a koordinációt és az együttműködést az EU Alapvető Jogok Ügynökségével és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével;
 - alakítsa ki és erősítse meg az ezen a területen működő nem kormányzati szervezetekkel fennálló folyamatban lévő együttműködést;
 - hozzon létre uniós szintű állandó platformot, amely összefogja az EU-intézmények, ügynökségek és hivatalok, a tagállamokban működő regionális és nemzeti szintű rendőrségek, vámszervek, közbeszerzési hivatalok és bűnüldözési szervek, valamint a nemzetközi szervezetek és a nem kormányzati szervezetek erőfeszítéseit;
2. felhívja azokat a tagállamokat, amelyek eddig még nem tették meg, hogy ratifikálják és hajtsák végre az Európa Tanács 2005. évi egyezményét az emberkereskedelem elleni fellépésről;

Információgyűjtés

3. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a lehető legtöbb információ beszerzése érdekében, a következők érdekében:
- az Eurojust, Europol és Frontex által évenként megjelentetett közös jelentés benyújtása az Európai Parlamentnek, a nemzeti parlamenteknek, a Bizottságnak és a Tanácsnak. E közös jelentésnek, amelynek a bemutatását a nem kormányzati szervezetekkel és a civil társadalommal folytatott nyilvános meghallgatásnak kell követnie, hogy szakértelmüket hozzáadhassák, a következők jobb megértését célzó munkát kell előmozdítania:
 - az alapvető okok;
 - az emberkereskedelmet elősegítő tényezők a származási és célországokban;

2010. február 10., szerda

- az áldozatokkal, az emberkereskedőkkel, felhasználókkal és a bűnhálózatokkal, valamint működési módjaikkal kapcsolatos jelenlegi trendek;
- útvonalak, helyi körülmények a célországokban, amelyek fizetőképes keresletet nyújtanak az emberkereskedelem alanyai által nyújtott szolgáltatásokra és a kizsákmányolás különböző formáira (szexuális kizsákmányolás, munkakizsákmányolás, szervkereskedelem, gyermekkereskedelem, beleértve az utazó szexuális bűnözők általi kizsákmányolást, a gyermekszexképek készítésével történő visszaélések és a kizsákmányolás más formái, amelyek szomszédosak az emberkereskedelemmel, de nem illenek be kifejezetten annak meghatározásába, mint például a kéregetés és a kisstílű bűnözés);
- közös uniós minta kialakítása az emberkereskedelemmel kapcsolatos összes szempontra – köztük a korra, nemre – vonatkozó adatok gyűjtésére és terjesztésére, amelyeket mind a tagállamokban, mind harmadik országokban használnának fel, és amelyek megfelelnek a vonatkozó adatvédelmi és az adatok alanyaival kapcsolatos jogszabályoknak;
- az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés 70. cikkének megfelelően objektív és elfogulatlan éves értékelési rendszer létrehozása, különös tekintettel az emberkereskedelemmel kapcsolatos uniós politikák végrehajtására, az EP és a nemzeti parlamentek teljes tájékoztatása mellett;
- a tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányok értékelése, amelyre – és amelynek kialakítására – mind a tagállamokban, mind harmadik országokban sor kerül;

Megelőzés

4. üdvözli a megelőzésre vonatkozó javasolt rendelkezést a Bizottság javaslatában megfogalmazottak szerint és további cselekvésre szólít fel;
5. hangsúlyozza, hogy újabb jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket kell a tagállamoknak elfogadniuk és meg is kell erősíteniük azokat, beleértve az oktatási, társadalmi, kulturális és adminisztratív intézkedéseket, továbbá a nagyközönséget célzó figyelemfelkeltő kampányokat az emberkereskedelem alanyai által nyújtott szolgáltatások iránti kereslet csökkentése végett;
6. a mind az emberkereskedelem potenciális áldozatait, mind az alanyok szolgáltatásait potenciálisan megvásárló személyeket célzó erőteljes információs és figyelemfelkeltő kampányok szervezésére és végrehajtására szólít fel mind a tagállamokban, mind azokban a harmadik országokban, amelyek az emberkereskedelem kiindulópontjává válnak vagy állomásának bizonyultak;
7. felszólítja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki célzott figyelemfelkeltő oktatási programokat, amelyeket arra terveztek, hogy felhívja a gyermekek figyelmét azokra a csapdákra, amelyek könnyedén az emberkereskedelemhez vezethetnek;

Vádeljárás

8. kimerítő és átfogó jogi keret mihamarabb történő elfogadására szólít fel, beleértve az emberkereskedelemhez kapcsolódó kiberbűnözés-ellenes politikákat;
9. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a következő elemeket, amikor a jövőben e területen készítenek jogalkotási javaslatokat:
 - a. az emberkereskedelem haszonélvezői számára kiszabható büntetések és szankciók szintjének (beleértve a jogi személyeket is) tükröznie kell a bűncselekmény súlyosságát és visszatartó erejűnek kell lennie, a gyermekkereskedelmet pedig különösen súlyos büntetéssel kell sújtani;
 - b. a további fellépésnek az áldozatok védelmére kell összpontosítania a gyermekek és nők helyzetének megfelelő figyelembe vételével azáltal, hogy biztosítja, hogy az áldozatoknak nyújtott segítség nincs feltételekhez kötve, hogy az áldozat kizsákmányolásba adott beleegyezése irreleváns és hogy az áldozatoknak joguk van a segítségre a büntetőeljárásban való részvételi hajlandóságuktól függetlenül;

2010. február 10., szerda

- c. a további megelőzés és fellépés koncentrálhat az emberkereskedelem alanyai által nyújtott szolgáltatásokat használó személyekre;
- d. megfelelő figyelmet kell fordítani a területen kívüli ítélkezésre az emberkereskedelemhez kapcsolódó bűncselekményekre mind uniós nemzetiségűek, mind az EU területén lakhellyel rendelkezők tekintetében;
- e. valamennyi joghatósági szabályt össze kellene hangolni a büntetőeljárásokban előforduló joghatósági összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló kerethatározat-tervezettel;

10. felszólítja a tagállamokat és a nemzeti parlamenteket – mivel a jogszabály hatástalan, ha nincs megfelelően végrehajtva –, hogy teljes mértékben hajtsák végre az EU emberkereskedelemmel kapcsolatos politikáját nemzeti szinten, és minél hamarabb ratifikálják és hajtsák végre a többi jogi eszközt ezen a téren;

11. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel az összehangoltság operatív szinten az EU szervei (például az Eurojust és az Europol) közötti javításáért;

12. felhívja a figyelmet a közös nyomozócsoportok által elért pozitív eredményekre és felszólítja a tagállamokat, hogy szélesebb körben alkalmazzák ezt az eszközt;

13. hangsúlyozza a segítségnyújtás és támogatás fontosságát az emberkereskedelem áldozatai számára, ezenkívül pedig felszólítja a Frontextet és a nemzeti határellenőrző ügynökségeket, hogy tevékenységük során határozzanak meg közös gyakorlatokat személyzetük figyelmének az emberkereskedelem ügyére való felhívására és az emberkereskedelem áldozatainak azonosítására és védelmükre;

14. mivel a küzdelem nem szorítható az EU határai közé, átfogó – az alapvető jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos rendelkezéseket is tartalmazó – megállapodások harmadik országokkal történő megkötésére és az ezen országokkal való együttműködés szigorú szabályok alapján történő létrehozására szólít fel;

A sértettek védelme, támogatása és segítése

15. kéri, hogy az áldozatok védelme és támogatása váljék prioritássá az EU fellépéseiben e téren, és hogy az áldozatok kapjanak meg minden lehetséges segítséget azonosításuk pillanatától kezdve, egyebek között a következőket:

- legalább átmeneti tartózkodási engedélyhez való hozzáférés, tekintet nélkül a büntetőeljárásban való együttműködési szándékuktól, valamint egyszerűsített hozzáférés a munkaerőpiachoz, beleértve az élelmi-szer-/szállásjradékot, a sürgősségi orvosi ellátáshoz való hozzáférést, a tanácsadói szolgáltatáshoz való hozzáférést, adott esetben a fordítói és tolmácsszolgáltatást, a családdal és barátokkal való kapcsolat-felvétellel kapcsolatos segítséget és a gyermekek oktatásához való hozzáférést;
- egyszerűsített család-újraegyesítési politika az áldozatok számára, ha erre védelmük miatt szükség van;

16. felhívja a figyelmet a különösen sérülékeny áldozatokra, például a gyerekekre és nőkre, és különleges segítséget és védelmi programokat kér számukra;

17. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem áldozatainak a lehető legszélesebb körű védelmet és segítséget kell kapniuk, beleértve azt is, amikor az EU-n kívülre vitték őket, nem az EU-n belül vagy az EU-ba;

2010. február 10., szerda

18. felszólít arra, hogy az áldozatok kapjanak szaksegítséget, így ingyenes jogsegélyt (ami elengedhetetlen ahhoz, hogy kikerüljenek a kényszerhelyzetből, amelyben vannak), tekintettel arra, hogy pénzeszközök híján vannak, és nem tudnának fizetni a segítségért;

*

* *

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek és az Európa Tanácsnak.

Az éghajlatváltozásról szóló koppenhágai csúcstalálkozó eredménye

P7_TA(2010)0019

Az Európai Parlament 2010. február 10-i állásfoglalása az éghajlatváltozással foglalkozó koppenhágai konferencián (COP 15) elért eredményekről

(2010/C 341 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményére (UNFCCC) és az ahhoz kapcsolódó Kiotói Jegyzőkönyvre,
 - tekintettel a Bali Cselekvési Tervre (1/COP 13. sz. határozat),
 - tekintettel a UNFCCC részes feleinek tizenötödik konferenciájára (COP 15) és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozójaként szolgáló, a részes felek 2009. december 7–18. között Koppenhágában, Dániában tartott ötödik konferenciájára (COP/MOP 5) és az aláírt Koppenhágai Egyezményre,
 - tekintettel az Unió 2008. december 17-én elfogadott éghajlati csomagjára,
 - tekintettel az éghajlatváltozásról szóló korábbi állásfoglalásaira és különösen az éghajlatváltozásról szóló koppenhágai konferencián (COP 15) követendő uniós stratégiáról szóló, 2009. november 25-i állásfoglalására,
 - tekintettel a következő, Mexikóban tartandó COP 16 konferenciára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a 2012 utáni átfogó, nemzetközi éghajlat-változási megállapodásra irányuló tárgyalásoknak 2009 decemberében Koppenhágában le kellett volna zárulniuk, ehelyett azonban csalódást keltő egyezményrel végződtek, amelyet az UNFCCC részes feleinek konferenciája csupán tudomásul vett;
- B. mivel az egyezmény nem bír kötelező jogi erővel, nem tartalmaz semmiféle kibocsátás-korlátozási célkitűzést vagy bármiféle konkrét kötelezettségvállalást kötelező jogi erejű megállapodás megkötésére 2010-ben;
- C. mivel a megállapodás elismeri, hogy a globális hőmérséklet-növekedést 2 °C fokban kell korlátozni, és utal arra, hogy meg kell vizsgálni, milyen módon tartható a globális hőmérséklet-növekedés 1,5 °C fok alatt;
- D. mivel az Unió nem tudott vezető szerepet játszani az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, és még az Egyesült Államokkal, Kínával, Indiával, Brazíliával és Dél-Afrikával az egyezmény végső tervezetéről folytatott záró tárgyalásokban sem vett részt;